

Abstrakt

Otázka mágie v neskošom stredoveku má už skôr dlhšiu tradíciu v Českom historiografickom milieue a spočíva v argumentovaní vývojovou líniou manuskriptov z Bernskastel-Kues. Avšak, jedná sa iba o jeden z aspektov celeh otázky mágie, zatiaľčo ostatné sú viacmenej obchádzané. Preto by som chcel priniesť nový pohľad na celú záležitosť mágie a jasne definovať celé štúdijné pole v jeho dynamickej komplexnosti. Moja práca spočíva z troch vzájomne prepojených častí. Za prvé, mali by sme si najprv sami položiť otázku, čo je to vlastne mágia? Na presnej definícii tohto slova sa ešte stále nezhodlo, hoc sa o to snažili mnohí výborní bádatelia a nielen v posledných desaťročiach. Ak by sme mali preskúmať "mágiu", musíme si bezpodmienečne stanoviť veľmi dobrý referenčný rámec. V druhej otázke sa budem sústreďovať na diachrónny historický kontext a jeho dynamiky transferu a protitransferu učenej mágie v Čechách. Ako posledné, je treba mať na zreteli podrobný výskum pramennej bázu a zároveň celkovú dynamiku nielen českých ale aj obecně stredovekých dejín tej doby. Hlavná hypotéza tejto práce, je že máme pramene predchádzajúce manuskriptom zo zbierky Mikuláša Kusánskeho, ktoré môžu vrhnúť nové svetlo na celú tematiku. V tomto rámci sa javí, že bezprecedentný rozvoj Pražskej artistickej fakulty, ako jednej z prvých, priniesol do stredoerópskeho prostredia stimulujúci faktor výmeny korpusu učenej v neskorom 14. storočí.